

НАРОДНА СКУПШТИНА

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ О РАДУ СРПСКЕ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

ИЗЛАЗИ СВАКИ ДАН ЗА ВРЕМЕ СКУПШТИНСКОГ РАДА

ПРЕТИЛАТУ ПРИМА

КРАЉЕВСКО-СРПСКА ДРЖАВНА ШТАМПАРИЈА

ЦЕНА ЈЕ ЛИСТУ:

за Србију 6 дин. месечно
од једнога броја 0-10 дин.
за стране земље поштанског савеза 15 дин. месечно

УРЕЂУЈУ СКУПШТИНСКИ СЕКРЕТАРИ:

Ранко Петровић, Доброслав Ружић, Љуб. П. Ђирић.

Број 97

НЕДЕЉА 17 МАРТА 1891

Година I

76 САСТАНАК

25 фебруара 1891 год. у Београду

ПРЕДСЕДАВАО ПОТПРЕДСЕДНИК

Димитрије Катић

СЕКРЕТАР

Лука Лазаревић

(НАСТАВАК)

(О буџету)

Потпредседник — Претрес је свршен. Гласаће се најпре о додатку за врањску болницу од 1440 дин. по предлогу министровом. Ко је за то да се одобри овај издатак нека седи, ко је против нека устане? (Сви седе). — Објављујем да је Скупштина одобрила овај издатак од 1440 дин.

Сад ће се гласати о целом кредиту за врањску болницу. Одобрава ли Скупштина кредит за врањску болницу? (Одобрава).

Известилац чита позиције на царинару врањску и филијал у Давидову, на царинару власинску (ст. 112).

Потпредседник — Одобрава ли Скупштина тражени кредит? (Одобрава).

Известилац чита позиције под XV на округ крагујевачки и под XVI на крагујевачку окружну болницу (ст. 112—114).

Министар унутрашњих дела Јован Ђаја — При читању г, известилац је према одлуци одборовој прескочно став за помоћника лекарског. Почем је Скупштина одобрила у Београду за огрев и квартир помоћницима лекарским, онда разуме се треба и остали помоћници овај додаток добити. Ја вас дакле молим да се ова одлука разуме у опште за све помоћнике лекарске и сви да имају овај додаток. Јер кажем вам да су њихове плате тако мале, да не би било корисно да им се тај додаток на стан укине. (Чује се: прима се тако!)

Потпредседник — Онда треба гласати да ли ће Скупштина да одобри кредит не само за помоћника у крагујевачкој болници, него у опште да сви имају овај додаток. Ко је за то да се овај кредит у опште одобри за све нека седи, ко је против нека устане? (Већина седи). — Објављујем да је Скупштина усвојила овај додаток за све помоћнике. Сад стављам на гласање цео кредит за крагујевачку болницу: Одобрава ли Скупштина овај кредит за крагујевачку болницу? (Одобрава).

Известилац чита позиције под XVII на Буковичку воду (ст. 114).

Потпредседник — Одобрава ли Скупштина овај кредит? (Одобрава).

Известилац чита позиције под XVIII на крагујевачку окружну и под XIX на неготинску окружну болницу и царинару крагујевачку (ст. 114 и 116).

Потпредседник — Одобрава ли Скупштина овај кредит? (Одобрава).

Известилац чита позиције под XX на крушевачки окр. (ст. 116).

Радоје Костић — У Алесандровцу има сада један физикус и ја мислим да треба и он да се стави овде. Он је за лекара постављен тамо зимом и то онда, кад је већ буџет био штампан.

Министар унутрашњих дела Јован Ђаја — Овде је унесено само садашње стање колико има лекара и у коме је срезу који?

Радоје Костић — Па он је сада постављен!

Министар унутрашњих дела Јован Ђаја — Знам али је други срез остао без лекара па се овде замењује.

Потпредседник — Одобрава ли Скупштина овај кредит? (Одобрава).

Известилац чита позиције под XXI на крушевачку окр. болницу (ст. 116).

Потпредседник — Одобрава ли Скупштана овај кредит? (Одобрава).

Известилац чита позиције под XXII на алексиначку бању, на рибарску бању и врањску бању (ст. 118).

Потпредседник — Одобрава ли Скупштина овај кредит? (Одобрава).

Известилац чита позиције под XXIII на моравски окр (ст. 118).

Потпредседник — Одобрава ли Скупштина овај кредит? (Одобрава).

Известилац чита позиције под XXIV на ђуријску окружну болницу (ст. 118).

Потпредседник — Одобрава ли Скупштина овај кредит? (Одобрава).

Известилац чита позиције под XXV на јагодинску болницу (ст. 120).

Потпредседник — Одобрава ли Скупштина овај кредит? (Одобрава).

Известилац чита позиције под XXVI на пиротски окр. (ст. 120).

Потпредседник — Одобрава ли Скупштина овај кредит? (Одобрава).

Известилац чита позиције под XXVII на пиротску окр. болницу, на царину Суковог Моста, на царинарницу Балт. Вериловачку (ст. 122).

Потпредседник — Одобрава ли Скупштина овај кредит? (Одобрава).

Известилац чита позиције под XXVIII на протски окр. (стр. 122).

Потпредседник — Одобрава ли Скупштина овај кредит? (Одобрава).

Тома Војичић — Као што видите, господо, на многим местима у окр. подринском одређен је лекар, али у срезу азбуковачком није одређен. Према положају географском тај срез удаљен је и од Лознице, и од Ваљева и од Шапца по 16 — 10 сати, тако један велики срез грехота је да буде без лекара; тај срез на дуж врло много иде поред Дрине, те ту се граничи Босном. Као у једном врлетном крају често се дешава да је лекарска помоћ неопходно потребна, а сем тога ви знате, да у врлетним крајевима дешавају се убиства и дешава се по кад што да у овом крају влада ајдучија. Ево шта је се дешавало, десет се по неко убиство, и кад треба да се врши секцирање, чека се по 2 — 3 месеца, и онда се тело мртваца вади из гроба да се секцира. Међутим ви, господо, знате да место Љубовија има ђумрук, има среску канцеларију и кад обоје то има, онда је праведно да има и свог лекара. Даље, господо, да имате на уму, да је терен у срезу азбуковачком врло рђав и у зимње и у летње доба путови су врло рђави, већином су непронадали; и можете мислити, да често пута због рђавих путова, лишени су становници тога краја лекарске помоћи. С тога ја мислим, да би било право помоћи оном свегу, и да треба у том крају поставити једног лекара са сумом 2250 дин., као што има лекар у другим срезовима. То је жеља народа из тога краја, ја апелујем на ваш патриотизам, а ви решите како хоћете, ја молим, ако има десет посланика да ме потпомогну, (Потпомажу га више од 10).

Министар ун. дела Јован Ђаја — Тежња је наша да се у сваком срезу постави лекар, али то није могуће учинити, јер нема довољно лекара. Како који питомац дође, он се одмах употреби на службу. У општим кредитима предвиђена су само 4 нова лекара, а то с тога, што нема изгледа, да ћемо их добити више. Дакле предвиђена су 4 нова среска лекара, и кад дођу наши питомци, као свршени лекари, онда ћемо мерити потребу, и видећемо, где је преча, па ћемо их тамо и распоредити.

У буџету је, дакле унесено фактичко стање и предвиђена су само 4 нова среска лекара. Према томе није потребно, да се усвоји предлог Томе Војичића.

Ако буде довољно лекара, ја ћу и у том крају поставити једног.

Панта Срећковић — Молим вас, овде стоји у подр. округу два физикуса, међутим један је округ. Ја потпомажем предлог Т. Војичића, да треба и у срезу азбуковачком поставити једног лекара. Занста, господо, зашто је потребно, да у једном окр. буде 2 физикуса. Ја држим, да је много боље, једног физикуса оставити за округ а другог поставити у срез. Ја мислим, да је у опште учињена погрешка у томе, што смо ми оставили по два физикуса, где су по два окр. спојена уједно. Тај физикус окружни нема баш тако много посла, и кад их има два, онда ће још један једва имати посла а други имаће врло мало посла и лечиће у месту. Кад доиста тако ствар стоји, онда је боље једнога од двојице физикуса одредити за среског лекара. —

Витомир Младеновић — И ја бих хтео да помогнем предлог г. Томе Војичића, јер ми је врло добро познат крај за који се тражи лекар. Пошто је то један огромно велики округ, а тај срез азбуковачки у подринском округу јесте један врло врлетан крај и у опште у целом округу осећа се потреба за више лекара, то један лекар није довољан, јер не може да стигне свуд, због многог становништва. Један предео у том крају има и баровитих предела као што је Мачва, те са тог има и разних болести, а тај, пак, азбуковачки срез о коме Тома говори, врлетан је, а тамо има и заразних болести, те према томе како је г. мин. ову ствар објаснио, ја мислим да треба задовољити тај крај у том погледу.

Љубинко Милинковић — И ако смо ја и Тома Војичић из једнога краја, не могу се с њим сложити, да треба поставити среског лекара и у Љубовији. Подрински окр. има лекара у Лозници, има у Шапцу, има у Крупњу. Кад будемо имали довољно лекара, и ја бих тражио лекара за мој срез, али према данашњем стању, кад у Крупњу има срески лекар као месту, којим се граничи срез азбуковачки и рађевски, нема места г. Томином предлогу.

Тома Војичић — Ја мислим, кад говоримо о овакој једној ствари, треба још више да се чујемо. Г. Љубинко рече, да се у срезу рађевском у Крупњу налази срески лекар, и да за то није погребан лекар у Љубовији. Јест, истина срез азбуковачки граничи се рађевским и иде до Бајине Баште, и тај размак довољан је доказ да у овом крају треба поставити среског лекара. У Љубовији има среска канцеларија и ђумрук, међутим подрински срез има среску кућу у Лозници; има два лекара, лекарског помоћника, има окружну болницу са целим персоналом, има економа и све што треба.

Далеко би било, да вам на широко разлажем ту потребу народа у томе крају. Довољно је, да напоменем само то, да је он удаљен много од места, где има лекара. Оно, мало је незгодно, и да се помиње у Скупштини; ал на послетку, да напоменем, да у том крају влада и сифилис, и у опште, да има свакојакних болести. Ја држим, да треба жртвовати 2000 дин. да се спасе 1000 жрвота. Г. министар каже, да ће од 4 лекара, које буде имао на расположењу, одредити једнога и у овај крај. Ипак за то, ја држим, да не би ништа шкодило, ако би се овде ставила позиција за среског лекара, у срезу азбуковачком. Ја молим Скупштини, да се одазове жељи народа из тога краја.

Потпредседник — Прегрес је свршен. Ставићу на гласање прво предлог г. Томе Војичића. Његов предлог гласи: да се за срез азбуковачки окр. подрински, постави један срески лекар, са платом, као и други срески лекари, од 2250 динара. Ко је за предлог г. Томе Војичића, нека изволи седети, а ко је против, нека устане? (Већина устаје). — Већина је устала, према томе, објављујем, да је предлог г. Томе Војичића одбачен.

Стављам на гласање кредит за „округ подрински“: Ко је за то, да се тражени кредит на ту партију одобри, нека изволи седети, ко је против, нека устане? (Сви седе). — Објављујем, да је Скупштина усвојила прочитани кредит.

Известилац чита позиције под XXIX на Шабачку окружну болницу и на Ковиљачку бању (стр. 122).

Панта Срећковић — Овде стоји: „на плату свештеника 150 дин.“ Истина, то није никаква сума, али ја мислим, у чијој је нурији болница, тај свештеник треба, као хришћанински свештеник, да врши ту службу за бадава. Ја бих то усвојио за сваку окружну болницу, изузимајући београдску болницу, јер по окружним, тај свештеник нема много посла. За то сам мишљења, да се обрне плата свештеника, и да он врши ту дужност, као хришћански свештеник за бадава.

Милија Милованић — Ја сам био, „срећан“ да сам више пута боловао у нашим и страним болницама, и право да вам кажем, у страним болницама, сваке недеље, долази у болницу свештеник, и он обилази болеснике и теши их. У нашој београдској болници лежао сам пуна 2¹/₂ мес. и за све то време није ни један пут свештеник у болницу дошао да болеснике посети. Видео сам само, да свештеник дође онда кад умре неки од болесника, и кад, наравно, треба да га носе у гробље. Ја мислим, да би дужност била више духовне власти, да стави у дужност оним свештеницима, који буду одређени за болнице, да недељно бар по један пут обиђу болеснике и да их поутеше, јер, ја верујем, и ако то утешавање неће помоћи, али онет, мени је насипало, кад сам лежао у болници, да сам једва чекао свештеника да дође да са мном говори; јер свештеник говорећи о милости Божијој доводи болесника у неко пријатно расположење, доводећи у везу то са стањем, у коме се налази болесник; и управо у неколико утешити болесника.

Потпредседник — Претрес је свршен. Ко је за то, да се тражени кредит на окр. шабачку болницу одобри, нека изволи седети; ко је против, нека устане? (Сви седе). — Објављујем да је Скупштина усвојила тражени кредит.

Известилац прочита позиције под XXX на лозничку болницу. (ст. 124).

Потпредседник — Одобрава ли Скупштина тражени кредит? (Одобрава).

Известилац прочита позиције под XXXI на подунавски округ.

Потпредседник — Одобрава ли Скупштина тражени кредит? (Одобрава).

Известилац прочита позиције на смедеревску окружну болницу? (ст. 126).

Потпредседник — Одобрава ли Скупштина тражени кредит? (Одобрава).

Известилац прочита позиције на пожаревачки округ.

Потпредседник — Одобрава ли Скупштина тражени кредит? (Одобрава).

Известилац прочита позиције на пожаревачку окружну болницу.

Потпредседник — Одобрава ли Скупштина тражени кредит? (Одобрава).

Известилац прочита позиције на руднички округ.

Потпредседник — Одобрава ли Скупштина тражени кредит? (Одобрава).

Известилац прочита позиције на чачанску окружну болницу, (ст. 128).

Панта Срећковић — Ја бих молио г. известиоца, да ми објасни, да ли се под ових 800 дин. на сарађивање разуме и опојавање; па ако је тако, ја бих молио, да свештеник то по хришћанској дужности врши бадава.

Известилац — Ово је трошак на сарађивање оних лица, која умру у болници, јер њима мора да се купи: кошуља, покров и т. д.

Паја Вуковић — У црквама, где нема нарочито плаћених свештеника, свештеник врши дужности и наплаћује по закону о таксама, и то се плаћа за половину, а то пада на ову суму од 800 дин.

Потпредседник — Одобрава ли Скупштина тражени кредит? (Одобрава).

Известилац прочита позиције на горњо-милановачку болницу.

Максим Сретеновић — Под бројем 13-тим код гор. милановачке болнице на име кућне кирије стоји: 1728 дин. Пре 5 година измештена је болница из много боље куће, где је била пре смештена, где кирија није била скупа од 48 дин., месечно у једну радатну мејанчину некога капетана Живојина Јовановића, који се не може пофалити да је као чиновник служно држави ни грађанима којима је старешово савесно, за цену од 12 дуката месечно и ако је процењено, од одређене комисије да се највише може платити 6 дуката.

Та је болница врло слаба и рђава, тако, да се за њу може казати, да је и за здравог хрђава а камо ли за болеснике, јер је од слабог материјала и сва радатна у којој мора пропасти човек који је и здрав камо ли болестан. Ја бих молио г. министра, да он учини питање, да се нађе кућа, која ће бити много боља, а може се добити за половину ове цене. Шта више, пре неколико година покушан је новац од народа округа рудничког, да се направи болница, и то се не чини и ако се већ неколико пута пита: шта је с тим?

Ја овде чиним уштеду од 728 дин. и сигуран сам, да ће се за једну хиљаду моћи наћи још боља кућа од ове а и овај господин даће за ту цену, — ако се не нађе боља кућа, јер је оволику му цену дао г. Гарашанин као своме врлом капетану преко оцене комисијске, што држим да треба ово да ондашњи министар накнади.

Молим 10 посланика да ме потпомогну. (Потпомажу га).

Министар унутр. дела Ј. Ђаја — И сам г. предговорник каже, да постоји уговор на 12 година, па то мора да се одржи, докле траје тај уговор, јер се тај уговор не може прекинути.

Максим Сретеновић — Ја нисам казао 12 година, него 12 дуката, и ако се по процени, не би требала да плати ни 6 дуката. Уговор је за купу истекао и ако је несавесно од стране оид. министра и газде куће на штету народа закључен, као све остало што су радили.

Министар унутрашњих дела Јован Ђаја — Ја ништа друго не могу да кажем, сем, да обећам, да ћу наредити, да се та кућа прегледа, па, ако не ваља, да се тражи друга, боља и јевтинија.

Потпредседник — Одобрава ли Скупштина тражени кредит? (Одобрава).

Известилац прочита позиције на тимочки округ. (ст. 130)

Потпредседник — Одобрава ли Скупштина тражени кредит? (Одобрава).

Известилац прочита позиције на књажевачку окружну болницу, (130).

Потпредседник — Одобрава ли Скупштина тражени кредит? (Одобрава).

Известилац прочита позиције на топлочки округ (ст. 132).

Богосав Поповић — Лекар среза косаничког, постављен је да привремено врши дужност лекара у срезу јабланичком окр. врањског. Међутим, то није могуће, да један лекар врши дужност у два среза у два разна округа. Поред тога, срез косанички, дугачак је у простору уздуж границе, преко 30 сати; а тамо бивају убиства сваки други, трећи дан; и кад се неки стражар рани, а потребује помоћи, онда је лекар у јабланичком срезу, те не може у помоћ да му притекне; или је обратно. Дакле то је немогуће, да један лекар врши дужност у два округа; и с тога бих ја молио г. министра, да нареди да у срезу јабланичком врши дужност лекар среза лесковачког, јер је ближи или постави за јабланички срез другог лекара, а овамо лекар среза косаничког да остане, као што је у пројекту.

Министар ун. дела Ј. Ђаја — Немоља је нагнала, да се одреди, да тај лекар врши дужност на два места. То што г. предлагач жели, да лекар среза лесковачког врши дужност лекара среза јабланичког, може се учинити.

Богосав Поповић — Поред тога, што сам мало час напоменуо, има у срезу косаничком и куршумска бања, где лети долазе болесници са свију страна, којима је потребна лекарска помоћ; а то је бања, у којој има и јода, и која је врло лековита.

Потпредседник — Одобрава ли Скупштина тражени кредит? (Одобрава).

Известилац прочита позиције на прокупачку окружну болницу (ст. 132).

Потпредседник — Одобрава ли Скупштина тражени кредит? (Одобрава).

Известилац прочита позиције на ужички округ (ст. 132—134).

Потпредседник — Одобрава ли Скупштина тражени кредит? (Одобрава).

Известилац прочита позиције на ужичку окружну болницу (134).

Потпредседник — Одобрава ли Скупштина тражени кредит? (Одобрава).

Известилац прочита позиције на црноречки окр (ст. 134)

Потпредседник — Одобрава ли Скупштина тражени кредит? (Одобрава).

Известилац прочита позиције на зајечарску окружну болницу. (стр. 136).

Потпредседник — Одобрава ли Скупштина прочитани кредит? (Одобрава).

Извештај прочита позиције на државне питомце по чл. 32 (стр. 136).

Ранко Тајсић — Поред свију мањих неправилности о којима писам хтео говорити, хоћу да рекнем неколико речи о државним питомцима. Ми сад имамо, како сам ја извештен око 23 питомца на страни. Троши се на њих 12.580 динара мање од ове суме. Ти државни питомци, какви су били пре, не знам, али им сад штпендија почиње, од 1200 дин., па се пење чак до 3000 дин. Правио сам једну разлику између њих и како они свршавају школе и за колико времена свршавају школу, и нашао сам ово: они, којима се мање даје, они сврше школу, положе испит и враћају овамо кроз 6 или 7 година; они, којима се више даје, враћају се после 8, 10 па и више година. Знам једног данас, који је 10 год. на страни и он има 3.000 динара годишње. Он се дакле држи праве сразмере: што више пара, то треба више да седи тамо! Ако би му ми повисили штпендију он не би ни до 30 год. свршио науку. Ја мислим да такве издашности на питомце нема нигде више до у Србији. Ја се сећам једног питомца, који је био на страни 18—20 год. и ништа није научио. Ја то износим да узмете к знању. Тај се питомца зове чини ми се Сава Петровић. Он је од 1881 год. питомца и има 3000 динара штпендије. Ови други, који имају мање — 1800, 2000, 2500, пре сврше школу, они који проведу више тамо, не науче ништа, дођу овамо и глупи су као даска. Ја бих молио министра да узме списак њихов и да види, кад ће који свршити и да се једном пречисти то, па који сврши у року законом сврши, који не сврши, да му се одузме штпендија. Не морамо ми њега слати да учи тамо само луксуз и будалаштине швапске, па кад дође овамо, и он неће ни да види српске обичаје, а међутим не зна ништа, тражим да министар о овом води строг рачун.

Радисав Митровић — У оправдање овога мишљења Ранковог, да би ови питомци с мањом штпендијом могли ићи тамо, имам да наведем један пример. Познат ми је један питомца, који је о државном трошку отишао тамо, па је позвао и свога брата, те од једне штпендије уче оба двоје. То је врло лепо и похвално, али то је и доказ, да би ти питомци могли с мање штпендије издржавати се.

Милија Миловановић — Ја имам да потпомогнем ово Ранково мишљење. Ви сви, који сте били посланици, сећате се да смо ми једне године целог дана говорили о томе, како је један питомца, син једног министра или саветника — то ће бити чича Данилов син, десет година учио, кад се вратио није добио диплому, није добио „мајсторско право“. Дакле, сви тропкови, што је он учинио, остали су безплодни. Његовим рђавим животом дотерао је дотле, да је своје здравље упропастио, и кад је дошао овамо, он је умро, дакле имало је од њега штету и држава и он сам. Међутим у колико се ја сећам била је дата реч од министра, да се у будуће такви случајеви неће дешавати, да ће се много строжије у будуће назити на државне питомце, који се шаљу на страну, па чини ми се није ништа учињено и остало је, да се практикује, како се овда практиковало. Чини ми се, да сад треба да се одступи од те праксе и министар би требао да обрати већу пажњу на оне питомце, који неће да уче и који би могли с мање трошка да уче, него што им се даје. Ја држим да Скупштина треба да реши, колико би један питомца требао да има штпендије. С тога би ја молио известица да се ово врати у одбор и да се одобри друга цифра.

Министар унтр. дела Ј. Ђаја — Посланик Ранко Тајсић, почео је свој говор о овој позицији тиме као, да прашта све друге неправилности у овом буџету, а само узима да помене ову, о државним питомцима.

Ја, господо, немам потребе, да тражим опростаја; све што је неправилно, све што није урађено како треба, нека г. Ранко Тајсић каже, — а њему је бар то врло лако казати, кад би било што неправилно, јер, он је био председник финансиског одбора кад је буџет прегресан, па наравно, ако би било чега рђавог, он би био саучесник као председник одбора. Но ја мислим да ту нема никаквих неправилности,

те нема ничему да се замери, нарочито најмање има места замери председника финансиског одбора, који је имао прилике да најбоље све посматра и потанко све сазна.

Што се тиче наших питомца на страни, то стоји, да их је било, који су остали 7, 8 па и 10 година, али ево како то бива.

Ја мислим, кад би сам Милија и Ранко решавали о тој ствари, да би и они морали да уђу у ову практику. Дешава се, да њак проведе 5 година; не положи испит, и моли, да му се продужи рок, јер падне на испиту, или није спреман. Министар је сад у једној алтернативи, или да баца све оно, што је до сад потрошено на њега, или да му продужи рок.

То је та невоља, и она се не може избећи. При том, и ја мислим да треба стегнути те питомце. Г. Таушановић је већ — као министар унтр. послова — одредио рок, у коме они морају свршити школу, и ја тражим извештаје — нарочито од питомца у Француској, те ми јављају кад положе испит, и ја о њима водим рачуна.

Дакле, колико се је могло, учинило се, да се строжија контрола води о њима. Оном питомцу, који 10 година учи на страни, и ако му се не може опростити, што је тако дуго остао, ипак му се може уписати у олакшицу то, што је изредно положио испит, и већ је добио своју диплому. А већ сад, наравно, колико је година био на страни о државном трошку толико ће морати да служи државу.

Љуба Јокимовић — Г. министар рече, да ће тај питомца, који 10 година на страни доћи скоро овамо; али мени се чини, да има један други, који 20 год. учи на страни. Мени се чини да је то саветников син и зове се — Стеван Матић. Он је био послат на страну од стране министарства унутрашњих дела и кад му је ово одказало штпендију, онда га је примило министарство војно; ко зна можда ће га, пошто проведе 10 год. примити министарство привреде и т. д. Ја мислим да ово треба враћити у одбор, да се ова позиција боље вреди и да се јача контрола води над овим питомцима. Ово ми изгледа као нека позајмица питомцима без интереса. Она их издржава на страни и кад се врате овамо као што је случај с Видаковићем, онда неће да иду у село, него траже Београд. Сељаци су одвајали од уста и школовали га, а он неће да иде у село, неће да буде ерески лекар. Кад му држава даје тај зајам, мислим, да он треба да иде у село да то поврати народу; кад то неће, треба народ и њему да откаже љубав. Ја мислим да ове штпендије треба давати људима, који ће умети да поштују оно, што им народ даје, а не да то после презиру.

Министар нар. привреде К. Таушановић — Г. министар унутрашњих дела напоменуо је, да још од лањске године постоји наредба, по којој сви питомци медецинари морају у извесном року испите полагати. Кад сам био у министарству унутрашњих дела ја сам затражио извештај о свима питомцима, шта су радили. Петорица, који нису положили испите, били су отпуштени, а осталима је одређен тачан рок за испите, и у колико знамо те се наредбе и сад држи санитарски одељак министарства. По тој наредби и тај Сава Петровић морао је до сада да сврши испите. Дакле, што се тиче питомца медецинара, за њих постоји правило да морају у извесном року да положе испите, тако, да за 5 година морају да сврше теориски курс, а шесте године и практички. А оно о чему г. Љуба Јокимовић говори, то треба напоменути код буџета министарства војног.

Милан Ђурић — Кад се повела реч о питомцима на страни, сматрам за дужност да кажем неколико речи. У интересу народног здравља држава се побринула да своје народне синове школује, како би могли бити лекари, јер зна се да нико не може у томе тако послужити нашем народу као што наши синови. Разуме се да је за сажалење кад један млад човек, који оде у страни свет, заборави на се и на своју дужност. Ја мислим да ћете се слежити у томе, да је погрешка лежала код наших посланика, који су тамо на страни и који су били дужни да воде бригу о учењу наше омладине

онда не би било оваквих случајева, да један учи медицину 10 година. Господо, медицина је једна озбиљна наука. Господа, која су учила на универзитету, кажу да је то тако озбиљна наука, да се може десити да један прилежан човек не положи испит, и кад падне на једном испиту, онда не стоји до њега кад ће моћи да полагаје испит поново, него мора да чека рок по правилима тамошњим. Али мора се признати да треба гледати да тамо иду људи здрави и спремни и кад оду да се препоручи нашим посланицима у тим варошима да они воде строг надзор и бригу над њима и да извештавају министра о њиховом успеху, и кад би се тако радило, онда се не би дешавали овакви случајеви и ми би у што краћем року добили људе добре и здраве.

Што се тиче стипендије, Србија и ако је мала, и ако је у тешким финансијским приликама, доста даје на то; но један младих који учи медицину, и ако су та средства обилата, он треба да набави књиге и да прати часописе научне непрестано. Дакле, господо, ваљало би да обратимо озбиљну пажњу овоме.

Богосав Поповић — Што неки предговорници траже да се нашим питомцима на страни смањи плата, то нема места, јер у Београду се много јефтиније може живети, него ли у Бечу, Петрограду и тако даље. Но ја мислим да би требало наши посланици на страни да пазе да наши питомци боље уче.

Живко Малопацац — Цела је истина, да питомци што се више плаћају, слабије уче. Ми смо искусили то. Пре две године ми смо имали једног питомца, ког нам је силов ондашња власт пожешког среза наметула и срез пожешки плаћао му је по 300 динара годишње. Он је за прве две године положио неке испите, али је после пао на испиту два пут узастопце, а да је имао мање новца, то не би било и напустио школу и тако је срез за бадава платио 12000 динара.

Витомир Младеновић — Повика на питомце државне има двојаког доказа. Пре док су министри слали питомце без конкурса, могли су отићи само они, који су имали пријатеља у министарству или око министарства. Доцније, кад је уведена конкурс пошло се опет са погрешкама. Неки који су отишли о свом трошку на страну и тамо учили годину, две кад се расписивао конкурс њима је и давано првенство кад су се јавили на конкурс, а то не треба да буде. Давне кад смо решавали о буџету тражили смо да министар стави, да се ни један не може огласити за државног питомца који не поднесе сва документа, те да се не јављају они који су у некој вароши на страни слушали годину две, а не зна се да ли су свршили све потребне школе, те да могу бити државни питомци. Што се тиче стипендије ја мислим да је према нашем фин. стању за њихово школовање доста да им се одреди 200 динара месечно, а они из тога да се издржавају и да плаћају и школарину и све. Друго, до се постави то, да се за питомца може јавити само онај који испуни све услове, а никако не они који су били горе годину две на имају првенство, а не тражи се од њих какве су школе свршили и како су испите положили. Осим тога треба тражити од њих извештај, свака три месеца, шта су радили и колико су успели. И онда би отпале све повике, које се овде износе против питомца.

Љуба Ђирић — Кад је поштовани посланик Рајко Тајсић устао да говори противу ове партије, ја сам сматрао да није говорио да се не шаљу питомци у опште, него је хтео овом приликом да осуди неправилно вршење с питомцима. Као што вам је познато, наша држава шаље изван број синова наших на страну да изуче медицину, и они имају изван уговор, који треба да испуне. Међутим ја не знам примера, или их је врло мало, да се наши питомци тачно држе уговора, који су са нашом државом закључили. Непрестано, скоро увек, њима се попустила и штете се државни интереси. Ви знате да је највише питомаца послато онда, кад је г. Владан био начелник санитета. Кад сам ја био њак послата су, колико се сећам, шесторица у Беч а шесторица у Париз. Од ове шесторице, који су отишли у Париз, четворица нису ни-

шта свршили, и пошто су тамо седели две три год. вратили су се натраг. Неки су од њих данас државни чиновници, и држава не тражи од њих оно, што им је дала и што би по уговору требало да врате држави, пошто га нису испунили. Од оне шесторица што су отишли у Беч такође су се само двојица вратили као лекари, а остали и данас тамо седе.

Што се тиче стипендије наших питомаца, оне нису ни мале ни велике, већ су довољне. Не знам како друге државе плаћају питомце, али знам да Срби из прека дају највећу стипендију медицинеарима, од 700 форинти, а то је највише 1500 динара, а ми дајемо нашим питомцима 3000 динара годишње. Та тако повелика стипендија и никаква контрола од стране г. министра унутр. послова, т. ј. да ли на време полагају своје ригуризме или не и јесте узрок, што наши питомци не сврше медицину ни за 10 год. Међутим поштовани поп Милан хтео је то мало да заглади па је рекао, да се медицина не може да сврши као богословија. Нико не тражи да они сврше пре рока, али сваки има право да тражи да сврши за оно време, за које су се по уговору обавезали. Читали сте да је изван стипендијар постао доктором за $5\frac{1}{2}$ год. Наши питомци обавезују се да за 6 год. сврше, и после 6 год. они не мају ни први ригуризу. Министар би требао, чим који медицинеар не положи први ригуризу на време, да га врати, јер онај који је 3 год. био медицинеар, тај неће да иде да учи занат, него ће да иде у државну службу, и тада се може лако од њега да наплати оно, што је као питомца потрошио. Кад би се тако радило, онда питомци не би овако изигравали државу, већ би на време свршили медицину, а ако ми и даље овако радимо, они ће седети по 10 и 15 год. и неће ништа свршити, као што је и онај Матић, који се као дванајесто годишњи питомца вратио у Србију, постао чиновник, па као такав добио је дво годишње одсуство да положи испит, па опет није испит положио и нема сумње да се може после неколико година појавити као државни питомца. Поред тога што се не тражи тачно извршење уговора дешавају се случаји, као што се десило са Видаковићем да не иде тамо где се поставља, а међутим у уговору стоји да мора да иде онде, гди га министар унутр. послова одреди. Разуме се таквим злоупотребама — кад неће да се врате — не може министар али многим злоупотребама које се чине, министар може да стане на пут. И да би се једном престало са тим злоупотребама, ја мислим да би требало да се врате сви они, који нису на време испите положили а кад се врате они неће ни да копају, него ће сви ићи у државну службу и од њих ће се онда моћи лако наплатити, оно што је држава потрошила на њих као на своје питомце. Ако овако остане и даље наши питомци никад не ће на време свршити своје испите, па ће ићи и даље све по старом. С тога мислим да ова гачка треба да се врати у одбор, те да се види колико имамо питомаца, који нису испунили своју обавезу по уговору, и тиме да се одузме стипендија, а колико их има који су на време свршили, те да им се и даље даје стипендија. Молим 10 посланика, ако их има, да ме потпомогну. (Потпомажу га).

Министар унутр. дела Ј. Ђаја — Ја мислим да је тешко наши прилике, да се са оволико жестине говори о својој деци, кад згреше. Овде један младић од 20, 21 год. требао је да буде mudar, паметан, да никад не застане у свом учењу и у својим трошковима. У опште захтева се од једног младића, који се шаље у једну велику варош, која је пуна примама, да никад не згрети! Ја мислим, ако се и где може гледати кроз прете, то је баш у овом питању. Ја нисам за то, да се оставе питомци без надзора и није истина, што нека господа кажу да се над њима не води надзор. Над њима се води надзор и све што се може учинити, чини се, сад, шта још да се ради? Зар ако питомца није био случајно довољно спреман и није положио испит баш у утврђеном року, да се врати натраг. И после то није тако страшно да треба о њима овде говорити с толиком жестином, управо са мрзошћу.

Што се тиче бирања питомаца имам да одговорим, да Велика Школа бира питомце на основу расписаног конкурса.

Ја примам ову опомену и кажем да ћу над питомцима водити назор, колико год се може. Они, кад положи, у одређеном року испите, ја ћу да их патерам да испуне своје обвезе по уговору и већу дати да се деси овакав случај, као што се десио с доктором г. Видаковићем. Држим да их не треба с толико жестине осуђивати и чак предлагати, да се ова позиција врати одбору, те да он види колико има питомаца, какви су и т. д. Овде је говор само о томе, оћете ли ову цифру да одобрите, а ово што је говорено ја примам к знању, да на њих обратим већу пажњу.

Потпредседник — Претрес је свршен.

Ранко Тајсић — Ја хоћу да учиним једну приметбу. Ја се слажем

Потпредседник — Пошто је претрес свршен, нико не може добити реч.

Ранко Тајсић — Зар је онда решено, кад њих неколико одавде из центра кажу да се реши, ако се тако разуме ја сажаљевам. То ме потсећа на неке посланике у Нишу, који су једнако говорили да се реши, те нико није могао говорити од опозиције,

Потпредседник — Председништво се држи пословника. Никома се реч не може закратити, сем онда, кад нико више не тражи реч и реши се, да се дебата прекине. Тада не може говорити онај, који је један пут говорио, а колико год има јављених говорника дотле они могу говорити.

Ранко Тајсић — Кад се ви г. председниче држите строго пословника, ја се држим строго свога права посланичког. Ви г. председниче нисте ни питали Скупштину, „је ли вољна да се реши.“

Потпредседник — Нисам ја сам овде, ни г. Тајсић. Можете питати Скупштину, да ли сам ја стављао то питање. (Чује се: јесте, јесте).

Стављам на гласање: Ко је за то, да се тражени кредит од 60.000 дин. одобрим (Чује се: треба решити о предлогу Љубе Ђирића, који је потпомогнут).

Молим вас, господо, предлога писаног немам ни једног а било је говора о једној и о другој ствари, но мени није поднет никакав предлог написан. По пословнику треба да се поднесе написан предлог. С тога ћу ја и да ставим овај кредит на решење. Дакле, ко је за то, да се тражени кредит од 60.000 дин. одобрим, нека седи, ко је противан, нека устане? (Већина седи). — Већина је седела, и према томе објављујем, да је Скупштина одобрила овај кредит од 60.000 дин.

Известилац чита позиције на опште кредите (стр. 136).

Министар унутрашњих дела Јован Ђаја — Као што видите, одбор је предложио да се са свим избрише ова цифра на пензионисање лекара, који су сад у служби, а ја бих вас молио да не останете при томе, јер и лекари имају права по закону, да кад наврше извесне године службе, да траже пензију, и ми то не треба да им спречавамо. Таквих лекара ми већ имамо, а један од њих, који навршује године службе, спрема се да с правом тражи пензију. Па хоћемо ли га одбити? И можемо ли? И би ли било корисно задржати га обременена годинама и незадовољна што се не пензионисао?

Ја држим, да је у интересу санитарске струге, да се не трпе више у служби стари лекари, који не могу да врше своју дужност. Ви знате да је то дужност, која је скончана са већим напрезањем, па тражити од тих старих људи да врше ту дужност, значи стварати много већи број болесника. Дакле, да би се могли пензионисати ови стари лекари, а да би се ипак уштеда учинила, ја бих молио Скупштину, да ову суму од 12.000 динара, сведе на 10.000 дин., како бих могао пензионисати ове најстарије лекаре.

Ранко Тајсић — Кад је на решењу ова цела партија, онда ћу да говорим само о двема тачкама.

Прво и прво молићу Скупштину да ми усвоји предлог кога ћу дати написаног, да се из ових 4 лекара кад се буду постављали за лекаре, један постави за срез драгачевски а из разлога овог: драгачевски је срез имао једнога питомца кога

је издржавао на страни да изучи лекарске науке. И он пошто је свршио лекарску школу и положио тамо све испите дошао је у свој срез. Кад је дошао у свој срез њега је за време напредњачке владавине познати Илија Аврамовић кабинетан почео гонити и потрзати на одговор и вући тако да је најпосле морао утећи из среза драгачевског и прешао је под државу. Он је сада у Београду али ми немамо право да га тражимо да нам служи, пошто му је рок службе шестогодишњи као питомцу нашем прошао. То је једно а друго што у срезу драгачевском постоји бања овчарска. Ту долазе доста људи са стране а и ове године било је преко 2600 болесника, али на жалост ту нема ни једнога лекара, који би их саветовао и руководио како да се управљају болесници, него се управљају онамо како који зна и уме. Дакле ту долази сваке године доста велики број болесника, па чак има и шанчана. То је бања за ремагизам и то је једна од најбољих бања где доста њих вађу лека на иду кући.

Да би, дакле, драгачевски срез добио свога лекара и да би тај лекар могао бити и у бањи овчарској, која је бања у овоме срезу, ја мислим да би било врло уредно да се један лекар постави за овај срез, који био у једно исто време лекар у бањи овчарској.

Истина да ми имамо једнога врло доброга и ваљаног лекара, за срез трнавски и драгачевски али тај лекар седи у Чачку и он кад излази у срез драгачевски ради лечења болесника он прелази преко среза трнавског, путује по 8—10 сата док дође, док види шта му је, док напише рецепт за лекове и док се оде у варош да се купе ти лекови, тај би болесник морао умрети да је јачи од вола. То би тако исто било кад би ви седели у Београду а лекар на Убу и док би вам он дошао у помоћ ви би огледали пацке.

Из ових разлога ја бих молио Скупштину, да нам од ова четири лекара да једнога за лекара и да о томе постоји скупштинско решење т. ј. да тај лекар буде лекар за срез драгачевски и уједно за бању овчарску.

Молим 10 посланика да ме потпомогну. (Помажу га).

Минист. унутр. дела Ј. Ђаја — Ја изјављујем пред Скупштином да један од ова 4 питомца, кад буду постављени за лекаре, да ће један бити постављен за срез драгачевски. (Врло добро).

Богосав Поповић — Под бр. 9 стоји партија 20.000 дин. „на унапређење и испитивање минералних вода“. Мени се чини да се ова партија ставља сваке године у буџет а мало се што њоме користимо. Да је то тако ја ћу навести примере да има у нашој држави доста минералних вода, које нису прегледане а врло су лековите.

На подножју Конаоника има више бања, тако: једна бања у срезу јабланичком, две у срезу косаничком, но на жалост још ни један лекар није које стручно лице није дошло да види и да испита какве су те бање. Међутим су луковичка а особито куршумлијска бања, врло добра где долазе гости са стране сваког лега по 200 душа, где добијају помоћи, али оне до данас још нису испитане није пак уређене. Нарочито куршумлијска бања је врло добра, која се састоји из сумпора и јода, а помаже од реуматизма итд.

Према томе ја бих молио Скупштину а и г. министра да одреди лекара да прегледа те воде па онда да се ради на њиховом уређењу и унапређењу.

М. Лешјанин — Поштовани посланик пош Богосав напоменуо је једну бању у јабланичком срезу. Ја мислим да ће то бити бања свирачка (Јесте). Ја сам био тамо и заиста могу рећи да је та вода обилата и лековита, али је само незгодно што се она налази на самој граници и тамо не сме нико да отидне од напада Арнаута, ни само да преноћи а камо ли да тамо дуже седи и да се лечи. Дакле то је једно тако опасно место на самој граници, да би ми требали најпре да узмемо Стару Србију и Македонију, па тек онда пошто се обезбедимо са те стране, да почнемо ову бању да подигнемо и да тамо идемо да се лечимо.

Даље је напоменуо г. Богосав луковичку бању. Може бити да је и ова бања ваљана и лековита, али је она у је-

дном склону, и тешко је приступачна, и не би вредно било да се на њу и најмања сума потроши. И она би тако исто опасна била од Арнаута.

Потпредседник — Претрес је свршен. Најпре ће се гласати о предлогу Ранка Тајсића који је потпомогнут. (Чује се: тај је предлог примио г. министар и о њему не треба гласати). Предлог је потпомогнут и ја сам по пословнику дужан да ставим на гласање. (Тако је). Предлог његов гласи овако :

Да се постави за срез драгачевски један сталан лекар, који ће за време биљске сезоне бити у бањи овчарској.

Ко је за предлог г. Ранка Тајсића, тај нека седи, ко је противан нека устане? (Већина седи). — Објављујем да је већина седела и да је усвојен предлог Ранка Тајсића.

Сад ће се гласати о предлогу г. министра унутр. дела да се на пензионисање лекара одреди сума од 10.000 дин.

Известилац — И ја примам тај предлог.

Потпредседник — Ко је за то да се одобри кредит од 10.000 дин. на пензионисање лекара тај нека седи, ко је противан нека устане? (Већина седи). — Објављујем да је Скупштина усвојила кредит од 10.000 дин. на пензионисање лекара.

Сад ћу ставити на гласање цео овај кредит.

Одобрава ли Скупштина овај кредит? (Одобрава).

Објављујем да је Скупштина усвојила предложени кредит на целу ову партију.

Известилац прочита позицију у партији пензионира и лица на расположењу (стр. 138).

Љуба Јоксимовић — Имам да учиним само ову примедбу. Франц Бихеле је умро, и треба урачунати му плату само за месец дана после смрти његове.

Ранко Тајсић — Мени се чини да има једно одборско решење, да се лица на расположењу за ову годину употребе на посао. Сад опет чита се партија лица на расположењу. Ја држим да би било правилно, да са то и овде код овога министарства усвоји, да не буду ти људи докони, или нека им се да пензија из партије на пензионисање чиновника, те да не буду на расположењу, нити у пензији на рачун његове плате.

Министар унутр. дела Ј. Ђаја — Ови чиновници нису неуказни, и стављени су на расположење што су неспособни за рад. Ако се који од њих могаће употребити за рад употребити ће се.

Потпредседник — Пошто више нико не тржи реч, стављам на гласање: Ко је за то, да се одобри тражени кредит на пензионере и лица на расположењу, нека изволи седети, а ко је противан нека устане? (Сви седе). — Објављујем да је тражени кредит одобрен.

Известилац прочита додаток „Овлашћење“ (стр. 138).

Потпредседник — Одобравали Скупштина предложено овлашћење? (Одобрава).

На реду је буџет министарства финансија. Молим г. извештоца да дође.

Известилац Р. Поповић чита партију I централна управа (стр. 142).

Потпредседник — Одобрава ли Скупштина предложени кредит (Одобрава).

Известилац прочита позиције у одељку административно одељење.

Потпредседник — Одобрава ли Скупштина тражени кредит на административно одељење? (Одобрава).

Известилац прочита позиције у одељку главне благајнице.

Потпредседник — Одобрава ли Скупштина тражени кредит? (Одобрава).

Известилац чита позиције на правобранилачко одељење.

Потпредседник — Одобрава ли Скупштина тражени кредит? (Одобрава).

Известилац чита позиције на управу државних дугова, царинско одељење, пореску управу, писаре за сва одељења, на практиканте, на служитеље за сва одељења (стр. 142 — 144).

Министар финансије — Код царинског одељења ја бих молио да се за надзорника II класе исправи цифра и да се стави 6062'40.

Известилац — Примам исправку, тако и треба да стоји, штампарском погрешком учињена је омашка.

Потпредседник — Стављам на гласање: Ко је за то, да се одобре тражени кредити, на поменуте партије, нека изволи седети, а ко је противан, нека устане? (Сви седе). — Објављујем да је тражени кредит одобрен.

Је ли вољна Скупштина да закључимо седницу? — (Јесте). Данашњу седницу закључујем а заказујем за сутра седницу у 8¹/₂ часова пре подне. Дневни ред биће продужење данашњег дневног реда.

Састанак је трајао до 6¹/₂ часова по подне.

77 САСТАНАК

26 фебруара 1891 год. у Београду

ПРЕСЕДАВАО ПОТПРЕДСЕДНИК

Димитрије Катић

СЕКРЕТАР

Ранко Петровић

Почетак у 8¹/₂ часова пре подне.

Присутна су сва г. г. министри.

Потпредседник — Отварам 77 састанак. Изволте чути протокол 76 састанка.

Секретар Ст. Вукчевић чита протокол тога састанка.

Потпредседник — Усваја ли Скупштина прочитани протокол? (Усваја).

Изволте чути молбе и жалбе, које су упућене Скупштини.

Секретар чита:

Еснаф абаџиски из Пожаревца, моли да се да повластица на израду гајтана и фабрици у Власотици;

Тривун Николић, бив. механиџија у Вратарници, моли да му се накнади штета нанета у 1883 години;

Димитрије Остојић пензионер из Крушевца, моли за наредбу министра финансије, да му се врати из државне касе 90 динара неумесно узетих;

Суд општине солотушке у ср. рачан, окр. ужичког, моли за дозволу, да сељани општине солотушке могу садити дуван; и

Никола Божовић слепац из Мајдана, ср. таков. окр. рудничког, жали се на решење министра војног, што му није дата инвалидска потпора.

Потпредседник — Све ове молбе и жалбе упућују се одбору за молбе и жалбе.

Изволте чути један указ Краљевских Намесника.

Секретар чита:

У ИМЕ

ЊЕГОВОГ ВЕЛИЧАНСТВА

А Л Е К С А Н Д Р А I

по милости божјој и вољи народној

Краља Србије

МИ КРАЉЕВСКИ НАМЕСНИЦИ

На предлог Нашег министра правде, а по саслушању министарског савета, решили смо и решавамо:

www.un.org
 Овај шапује се Наш министар правде, да може поднети Народној Скупштини сазваној у први сазив прве периоде, на решење: предлог закона о измени § 364 казненог законика.

Наш министар правде нека овај указ изврши.

21 фебруара 1891 год.
 у Београду.

Јов. Ристић с. р.
 К. Протић с. р.
 Ј. Вели-Марковић с. р.

Министар Правде
 Г. Гершић.

Исти гласи:

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА

о
 измени § 364 казненог законика.

Одредба § 364 казненог законика и његова замена од 17 априла 1890 год. замењују се овим чланом:

Чл. 364.

Да се казне у новцу од 10 до 50 динара:

1., који у вароши или у селу у недељне дане, као и на први дан Божића, на Богојављење, на Велики Петак, на Спасовдан, на Преображење, на Ваведење и о свима народним празницима, који су у шематизму обележени, држе отворене радње и дућане, и у њима раде и пазарују;

2., који у вароши или у селу у остале празничне дане, који су у шематизму првеним словима означени, за време службе бојје дућан или радњу отворену држе и у њима раде и пазарују;

3., хлебари, месари, кувари (печењари и ашчије), млекари, воћари, млинари, бакали, колачари, механиције, кавечије, дуванчије и бербери, који у недељне, народне и празничне дане, означене у првој тачци, раде и пазарују за време службе бојје.

У месту где се вапнар држи, слободно је после службе бојје држати отворене радње и у њима пазаривати.

4., који у време великог поста у механи или кавани јавно весеље или игранку даје;

5., кавечије и механиције, који би ноћу, преко прописаног месном влашћу времена кавану или механу отворен држали;

6., онај, који би у механи или кавани преко прописаног времена ноћу остао, при свем том, што би га механиција или кавечија или полицијски служитељ на одлазак опоменуо;

7., механиције и кавечије који трпе да се у њиховој кавани или механи блуд проводи, или томе још и на руку иду.

Мишљење Државног Савета.

Господине Министре,

Писмом Вашим од 5 фебруара тек. године Бр. 1022, изводели сте подати Државном Савету на разматрање предлог закона »о измени § 364 казненог закона».

Савет Државни проучивши овај Ваш предлог усвојно је исти, са малим неким изменама и допунама, на које сте и Ви, Господине Министре, дали свој пристапак. Тако:

У самом називу предлога да се реч: »измени«, замени са речју: »замени«.

Да се увод у закону, који гласи: »одредба § 364 казненог закона и његова замена од 17 априла 1890 године, мењају се и т. д.« промени и да гласи: »§ 364 казненог закона (закон од 17 априла 1890 године), мења се и гласи.

Даље, да се у првој тачци истог §-а у трећем реду после речи: »Велики Петак«, дода: »први дан васкрса«, да се у истом реду после речи: »Спасовдан«, дода: »први дан тројица«, и да се у четвртном реду исте тачке реч: »Ваведење«, замени са: »дан рођења Богородице«.

Да се речи у 4 тачци истог §-а: »који у време великог поста у механи или кавани јавно весеље или игранку даје«, изоставе, и место њих да цела та тачка гласи: »Механиције и кавечије, који допуштају, да се у време великог поста у њиховој механи и кавани држе јавне игранке или јавне забаве у свези са игранком«.

Саопштавајући Вам ово, мени је част, Господине Министре, и овом приликом уверити Вас о мом одличном поштовању.

Председник Државног Савета
 генерал
 С. Грујић.

Потпредседник — Предлог се упућује секцијама. Сад прелазимо на дневни ред. На дневном је реду: продужење претреса буџета министарства финансија. Молим г. известиоца, да заузме своје место.

Известилац Риста Поповић прочита позиције под II окружне благајнице, и то на благајнице, на благајничке помоћнике и контролоре пива. (стр. 144 прилог 5).

Потпредседник — Одобрава ли Скупштина тражене кредите? (Одобрава).

Известилац прочита позиција под III царинарнице и то на царинике, на благајнице, књиговође и помоћнике благајничке, на контролоре, на прегледање робе, на магационаре, на писаре, на статистичаре, на помоћнике прегледања робе; на царинске позорнике и стражаре, на служитеље царинске, на думенције и возаре, и на носаче и њихове помагаче (стр. 146 и 148).

Потпредседник — Одобрава ли Скупштина тражене кредите на царинарнице? (Одобрава).

Известилац чита позиције под IV на разне трошкове (стр. 148 и 150).

Потпредседник — Одобрава ли Скупштина тражене кредите на партију разних трошкови? (Одобрава).

Известилац чита општа наређења за централну управу, за окружне благајнице, за царинарнице. (стр. 152 и 153).

Потпредседник — Одобрава ли Скупштина прочитана општа наређења? (Одобрава).

Известилац чита: у пројекту буџета дуванског монопола приходе монопола дувана под I и II. (стр. 156).

Тома Јовановић — Односно овог закупаца врањског имам да ставим једну примедбу. Ја бих молио г. министра, да ми каже, да ли он зна, да је тај закупцац за округ врањски осуђен за лажно банкротство? (Чује се: то нема везе са приходом монопола дувана). За што да нема везе? Ја хоћу да напоменем у интересу саме управе монопола дувана, да је тај закупник осуђен на 14.000 дин. Он је купио једну воденицу за 1200 дин, и подвео је проценитеље, које су је проценили на 20.000 дин. Ја то напомињем да се зна да је он осуђен за лажно банкротство и да не би држава претрпела штету од њега а изриком у закону о монополу дувана стоји да онај, ко је осуђен за прљава дела не сме бити главни закупцац монопола дувана. Кад се г. министар увери о пресуди да је осуђен главни закупцац за округ врањски, мисли ли да раскине уговор, јер по закону о моноподу дувана он мора то да учини.

Министар финансија — На ово питање имам да одговорим, да ми није ништа познато о томе, што г. Тома наводи. Међутим гаранција је за државу довољна, а то је кауција. Ако буде истина оно што г. Тома сад тврди, онда ће се судским путем ствар расправити. У осталом ја немам шта да говорим о томе, по што то нема везе са буџетом, јер то је питање друге природе.

Младен Живковић — Ја имам да одговорим г. Томи Јовановићу само ово: камо среће да смо ја и г. Тома тако сигурни као Савчић, закупцац дувана у округу врањском.

(НАСТАВИТЕ СЕ)